

реалізації державної політики зайнятості до 2022 року передбачено розвиток національної економіки як основи для забезпечення продуктивної зайнятості та створення нових робочих місць [2].

Створення мотиваційної системи у службах зайнятості необхідно, насамперед, для підвищення ефективного використання трудового потенціалу країни та регіонів. Лише позитивний досвід працевлаштування безробітних, поширення про це інформації серед населення країни дозволить підвищити довіру громадян до державних служб зайнятості та скоротити кількість безробітних, які займаються самопошуком роботи. Мотиваційна система служб зайнятості повинна бути спрямована на виявлення здібностей безробітних до конкретної професійної діяльності з урахуванням їх бажань та на формування самотивації до праці.

Література:

1. Кількість зайнятих працівників у суб'єктів господарювання за видами економічної діяльності у 2010 – 2019 роках. URL: <http://www.ukrstat.gov.ua/> (дата звернення 30.01.2021).
2. Основні напрями реалізації державної політики у сфері зайнятості населення та стимулювання створення нових робочих місць на період до 2022 року. Розпорядження КМУ України від 24 грудня 2019 року № 1396-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1396-2019-%D1%80#Text> (дата звернення 27.01.2021).

СТРАТЕГІЧНЕ УПРАВЛІННЯ МІСЦЕВИМ ЕКОНОМІЧНИМ РОЗВИТКОМ В УМОВАХ СУЧАСНИХ ВИКЛИКІВ

К. В. ПАСТУХ, канд. наук з держ. упр., доц. кафедри менеджменту і публічного адміністрування
*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, м. Харків*

Ефективне управління місцевим розвитком пов'язане з розумінням світових тенденцій та використанням закономірностей глобальної економіки на користь розвитку відповідної громади [1]. Сучасні виклики, загострення проблем місцевого економічного розвитку, недосконалість забезпечення стратегічного управління таким розвитком підтверджує важливість його оновлення. Особливо актуальним питанням теорії та практики публічного управління постає приділення уваги підготовці, прийняттю та реалізації управлінських рішень в органах місцевої влади в процесі стратегічного управління.

Стратегічне управління є систематичним процесом, за допомогою якого територіальна громада прогнозує, планує, реалізує свою діяльність у майбутньому. Стратегічне управління є водночас процесом і результатом, бо в його основу покладено: вибір цілей та завдань, що мають привести до кращого суспільства; визначення найдієвішого способу досягнення цілей та виконання завдань; концентрацію зусиль на досягненні цілей [3].

Місцевий економічний розвиток – це спільна діяльність влади, бізнесу та відповідної громади, метою якої є формування економічного потенціалу населеної місцевості для окращення економічного майбутнього і підвищення якості життя населення. Місцевий економічний розвиток – це процес стратегічного партнерства, який допомагає прискорити темп зростання продуктивності, стимулюючи інвестиції в підприємства з високим потенціалом до зростання і створюючи місцеві факторні умови, які сприяють цьому зростанню. Місцевий економічний розвиток орієнтований на зростання добробуту і допомагає закласти основу процвітання країни. Місцевий економічний розвиток – це процес, в якому органи влади, бізнес і громадські організації працюють разом задля створення кращих умов для економічного зростання і додаткової кількості робочих місць [1].

Місцевий економічний розвиток є об'єктивним, складним багатогранним процесом, він стосується відносно завершеної суспільно економічної одиниці, в якій проявляються всі сторони життєдіяльності суспільства. Ця багатогранність і комплексність процесу місцевого розвитку вимагає запровадження складних, системних підходів, залучення спеціалістів з різних галузей та врахування і узгодження позицій, адже їх бачення можуть бути такими, що суперечать один одному, а іноді є цілком протилежними [1].

Одним із підходів до формування та реалізації державної регіональної політики в рамках реалізації Державної стратегії регіонального розвитку на 2021–2027 роки, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 5 серпня 2020 року № 695, є забезпечення спроможності територіальних громад стратегічно планувати розвиток та ефективно управляти ресурсами для розвитку. Сучасна політика регіонального розвитку ґрунтується на врахуванні під час стратегічного та просторового планування викликів, які впливають на людину, економіку, інфраструктуру, навколишнє природне середовище, та включатиме побудову культури партнерства та співробітництва, орієнтованої на взаємодію громадян та публічних інституцій щодо розвитку. У Стратегії відзначено, що реалізація державної регіональної політики на період до 2027 року здійснюватиметься на основі комплексного територіального підходу, що передбачає, що об'єктом у рамках регіональної політики є територія, яка характеризується специфічним набором просторових, економічних, соціальних, екологічних особливостей [2].

Новітні світові економічні тенденції, глобальні виклики, в тому числі й пандемія, проблеми місцевого економічного розвитку вказують на важливість висування нових вимог до управлінських рішень в органах місцевої влади в процесі стратегічного управління.

Сучасний місцевий економічний розвиток в Україні вказує на необхідність приділення уваги забезпеченню якості підготовки, прийняття та реалізації управлінських рішень в органах місцевої влади в процесі стратегічного управління. Важливим постає підготовка, перепідготовка та підвищення кваліфікації кадрів, які здійснюють прогнозування, програмування, планування місцевого економічного розвитку.

Необхідним в умовах сьогодення є залучення до стратегічного планування місцевого економічного розвитку спеціально підготовлених фахівців. Набуває особливого значення залучення громадськості до підготовки та реалізації проєктів місцевого економічного розвитку. Актуальним є використання найкращих українських та зарубіжних практик здійснення стратегічного управління місцевим економічним розвитком в умовах сучасних викликів.

Проблеми місцевого економічного розвитку в умовах сучасних викликів вказують на важливість подальшого оновлення стратегічного управління таким розвитком, що потребує нових наукових пошуків.

Література:

1. Моделі місцевого економічного розвитку: успішні практики. URL: <https://www.auc.org.ua/sites/-default/files/library/dinaprintweb.pdf>. (дата звернення: 31.01.2021).
2. Про затвердження Державної стратегії регіонального розвитку на 2021–2027 роки : постанова Кабінету Міністрів України від 5 серп. 2020 р. № 695. *Офіц. вісн. України*. 2020.
3. Тертичка В. В. Стратегічне управління : навч. посібник. Київ : НАДУ, 2014. 196 с.

СУЧАСНІ ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ

Г. І. РИБАК, канд. екон. наук, доц. кафедри економічної теорії та міжнародної економіки

*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, м. Харків, Україна.*

В сучасних умовах високі і стійкі темпи розвитку національної економіки неможливі без здійснення широкомасштабної інноваційної діяльності. Країни з розвиненою економікою виділяють значні кошти на наукові дослідження і інноваційну діяльність. Так, за даними Світового банку за 2018 р, частка цих коштів в ВВП Японії становить близько 3,14%; США – 2,74%; Німеччині – 2,94% [1]. В Україні аналогічний показник істотно нижчий – всього 0,45% [2].

Питання про необхідність активізації і підвищення ефективності інноваційної діяльності в Україні вже давно стоїть на порядку денному не тільки на державному, а й на міжнародному рівні. Абсолютно ясно, що без ефективної інноваційно орієнтованої стратегії розвитку Україна не зможе не тільки вирішувати наявні внутрішні соціально-економічні проблеми, а й стати рівноправним партнером в системі міждержавного поділу праці.

Інновації сьогодні є головною конкурентною перевагою організацій, що направлені на активний та стійкий розвиток. Це пояснюється швидкими змінами, які відбуваються у глобальній економіці. Нові технології швидко втрачають свою цінність (пришвидшення морального зносу), а вподобання споживачів постійно змінюються, що спонукає власників підприємств приймати рішення щодо оновлення устаткування чи технологій виробництва.

Управління інноваційною діяльністю підприємств має базуватися на стратегічному баченні та планування. Бачення є провідною ідеєю менеджменту,